

מ"ת (חיפה) 57433-11-24 - מדינת ישראל נ' סנד אסד

מ"ת (חיפה) 57433-11-24 - מדינת ישראל נ' סנד אסד ואח'שלו ח'פה

מ"ת (חיפה) 57433-11-24

מדינת ישראל

נגד

1. סנד אסד

2. ריין אסד (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[02.12.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרים של המשיבים, אחים בני 26 ו-22, עד תום ההליכים בעניינם בת"פ. 57399-11-24. 1. לפי עובדות כתב האישום שהוגש נגדם, המשיבים התגוררו בבית אמם, המתלוננת. ביום 17/11/24, בבית, על רקע דרישת המשיבים מהמתלוננת לתת להם כסף וסירובה לדרישתם, המשיבים נטלו את תיקה של המתלוננת, רוקנו אותו מתוכו על מנת לאתר כסף ונטלו מפתחות רכבה של המתלוננת. בהמשך, משיב 1 היכה את המתלוננת באגרופים בפניה ובכתפיים וניסה לחטוף מידיה את הטלפון הנייד שלה, אז הצליחה המתלוננת להיחלץ וברחה דרך הדלת האחורית לאזור המיוער שמאחורי הבית, עלתה לכביש הראשי והמתינה לבתה, אליה התקשרה כדי שתאסוף אותה. אז הגיעו למקום המשיבים ברכבה של המתלוננת, כשמשיב 1 נוהג ומשיב 2 יושב לידו, עצרו ליד המתלוננת והתחילו לצעוק עליה שתיכנס לרכב ושם היא לא תביא להם כסף היא תמות. המתלוננת חצתה את הכביש ועמדה על המדרכה, אז משיב 2 יצא מהרכב והחל לצעוק שתעלה לרכב, אך המתלוננת סירבה. בשלב זה משיב 1 יצא מהרכב, צעק למתלוננת לעלות לרכב, התקרב אליה בצורה מאיימת והיא התרחקה ממנו. משיב 1 החל לדחוף את המתלוננת בגבה לכיוון הרכב, תפס את ידה בידיו וגרר אותה לכיוון הרכב תוך שהוא צועק עליה והיא מנסה להתנגד ולהימנע מלהיכנס לרכב. משיב 2 השעין את המתלוננת על הרכב תוך שהוא מושך אותה שתיכנס לרכב והיא מתנגדת בכל גופה. משיב 1 פתח דלת המושב האחורי שהייתה נעולה, משיב 2 גרר את המתלוננת לפתח הדלת, השליך אותה לאחור, הרים את רגליה ודחף את כל גופה פנימה לתוך הרכב, סגר את הדלת, המשיבים נכנסו לרכב ונסעו כשהמתלוננת שכובה במושב האחורי. במהלך הנסיעה משיב 2 אמר למתלוננת "או שאת מביאה כסף או שאת מתה". המשיבים נסעו לבית, שם יצאה המתלוננת מהרכב כשהיא יחפה ונכנסה לרכב של הבת שהמתינה במקום. אז החלו המשיבים לקלל את המתלוננת ואת הבת. משיב 2 נעמד ליד דלת נהג של רכבה של הבת, היכה במכת אגרוף את הטמבון של הרכב ואיים על הבת שיפגע גם בה אם לא תלך מהמקום וכן נטל אבן ואיים על הבת בהתנהגות באופן שרצה להשליך את האבן עליה מספר פעמים. בהמשך משיב 2 שוב היכה עם אגרופיו בטמבון הרכב וגרם לכיפוף פח מכסה המנוע. למתלוננת נגרמו שריטות בגב ונפיחות בפנים.

למשיבים יוחסו עבירות של חבלה במזיד ברכב בצוותא, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), גניבה בצוותא, לפי סעיף 384 לחוק, שבל"ר ונטישה באותו מקום בצוותא, לפי סעיף 413ג רישא לחוק, איומים בצוותא (ריבוי מקרים), לפי סעיף 192 לחוק, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, לפי סעיף 380 לחוק ותקיפה סתם בצוותא, לפי סעיף 379 לחוק. בנוסף יוחסה למשיב 1 עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961.

2. בבקשה למעצרים של המשיבים עד תום הליכים נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום. עוד נטען כי מחומר החקירה עולה מסוכנותם הרבה של המשיבים. בפרט, מעדות המתלוננת עולה תמונה מורכבת של חיים תחת פחד מתמיד מהמשיבים שמשתמשים בסמים, לוקחים ממנה כסף ומשתמשים ברכבה ללא רשותה תוך שהם נוהגים ללא רישיון נהיגה. עוד עולה כי בתה של המתלוננת עזבה את הבית רק בגלל התנהגות המשיבים. למשיב 1 עבר פלילי בדמות 3 הרשעות קודמות בעבירות נשק, החזקת סמים לשימוש עצמי והיעדרות משירות וכן עבר תעבורתי הכולל בין היתר הרשעה בגין עבירת נהיגה ללא רישיון בגינה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה שהינו בר הפעלה בתיק זה. למשיב 2 אין הרשעות פליליות אך לחובתו 11 הרשעות תעבורה קודמות. על כן, מתקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות המשיבים לביטחון הציבור בכלל ולביטחון המתלוננת בפרט וכן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית נוכח היות המתלוננת אמם של המשיבים.

3. בדיון ביום 27/11/24 הסכימו ב"כ המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר והציגו חלופה בדמות מעצר בית מלא או מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אביהם של המשיבים, גרושה של המתלוננת. נטען כי מדובר במפקחים ראויים, נורמטיביים, והגם שהם מגוננים על המשיבים, מדובר בדבר טבעי שלא אמור לפסול אותם מלשמש כמפקחים. עוד הפנו להודעות המתלוננת. בנוסף, ב"כ משיב 2 הפנתה לחלקו הקטן יותר, לשיטתה, של משיב 2 ולעובדה כי משיב 2 נעדר עבר פלילי והציגה פסיקה בה שוחררו נאשמים בעבירות אלימות במשפחה לחלופות מעצר אף ללא היזקקות לתסקיר שירות המבחן.

המפקחים המוצעים - אביהם של המשיבים ובת דודתו - נחקרו לפניי.

4. ב"כ המבקשת התנגדה לשחרור המשיבים תוך שהיא מפנה לחומרת האירוע ולמסוכנותם הרבה של המשיבים. לשיטתה שני המפקחים שהוצעו אינם ראויים בהיותם מגוננים על המשיבים ולא מודעים למסוכנותם. עוד הפנתה לכלל לפיו בעבירות אלימות במשפחה מן הראוי לקבל תסקיר מעצר טרם בחינת שחרורם של המשיבים. דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ועל יסוד הסכמת ב"כ המשיבים אני קובע שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום.

6. כך גם אני קובע כי מתקיימת עילה למעצרים של המשיבים עד תום הליכים. בהקשר זה אציין, כי הגם שהמבקשת בחרה לייחס למשיבים עבירות אלימות קלות יחסית, מעיון בכתב האישום ובחומר הראיות, לרבות תיעוד וידאו של חלק מהאירוע, עולה תמונה מורכבת ומטרידה. למעשה, המשיבים חטפו את אמם על רקע דרישתם כי תביא להם כסף. הגם שעבירת חטיפה לא מיוחסת להם, איני יכול להתעלם מהנתונים העולים מהחומר שלפניי המצביע על חומרת האירוע ומסוכנות המשיבים, הרבה מעבר לסעיפי העבירות הספציפיים המיוחסים להם. הגם שהמשיבים לא עשו שימוש בחפצים בעת תקיפת המתלוננת, ועוצמת האלימות שהפעילו אינה גבוהה מאד, "בעבירות של אלימות במשפחה... עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 655/10 חן דודוב נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 31/1/10)). בענייננו, מעשי המשיבים אכן מלמדים על מסוכנות ברר גבוהה, הגם שאני מוכן להניח שהמסוכנות מופנית בעיקרה כלפי המתלוננת והבת. לכך יש להוסיף, כי מעדויות המתלוננת והבת ניתן ללמוד שלא מדובר באירוע חד פעמי וחריג, אלא בהסלמה נוספת של התנהגות קודמת ושיטתית של המשיבים כלפי אמם ואחותם. עוד לא ניתן להתעלם מהאינדקציות העולות מהראיות לכך שהמשיבים צורכים סמים - נתון נוסף המגביר מסוכנותם.

לא התעלמתי מעמדת המתלוננת שהתייצבה בתחנת המשטרה וביקשה לבטל את התלונה בנימוק שהיא סולחת למשיבים ולא רוצה שהמשטרה תמשיך להיות מעורבת, אלא שלשיטתי נתון זה אינו משפיע במישרין על עוצמת עילת המעצר, אלא לכל היותר על נכונות בית המשפט להסתפק בחלופה (ובלבד שבית המשפט יגיע למסקנה כי מדובר בעמדה אוטנטית שלא הושפעה מלחצים חיצוניים).

7. על רקע האמור ניגשתי לבחינת החלופה שהוצעה. אומר מיד, התרשמות מהמפקחים אינה חד משמעית. מחד גיסא, התרשמתי שמדובר במפקחים המעוניינים לסייע למשיבים ומבחינה טכנית יש ביכולתם לפקח על המשיבים במשך כל שעות היממה (האב לא עובד באופן קבוע, בת דודתו עובדת בשעות הערב). מאידך גיסא, עולה מעדותם הרושם כי יתקשו לזהות מצבי סיכון עבור המשיבים ולהציב להם גבולות. בהקשר זה אציין, כי איני מוצא פסול בכך שהמפקחים מאמינים בחפותם של המשיבים - זוהי זכותם, במיוחד בהתחשב בכך שמדובר בבני משפחה, והדבר בפני עצמו לא שולל אפשרות לאשר אותם כמפקחים. אלא שהרושם הוא שהאב, שהינו המפקח העיקרי, שולל כל בעייתיות בהתנהגות המשיבים והדבר מעלה סימני שאלה באשר ליכולתו להציב להם גבולות ובעיקר למנוע סיכון למתלוננת. אף בת דודתו של האב לא הותירה רושם של מי שתוכל להציב למשיבים גבולות.

8. לצד ההתרשמות מהמפקחים כאמור לעיל, קיימים נתונים נוספים שלא מאפשרים שחרור המשיבים לחלופה המוצעת. ראשית, המרחק בין החלופה למקום מגורי המתלוננת הינו קצר ביותר, ובמקרה זה סבורני כי לעובדה זו יש חשיבות רבה. שנית, מעיון בחומר הראיות התרשמתי כי ביצוע העבירות נשוא כתב האישום בצוותא אינו מקרי והעובדה ששני המשיבים אמורים לשהות באותה חלופה מגבירה את מסוכנותם ואת הסיכון להפרה. שלישית, איני יכול להתעלם אף מעברו הפלילי והתעבורתי של משיב 1 ומעברו התעבורתי של משיב 2 - נתונים הפוגמים באפשרות ליתן אמון במשיבים עצמם.

9. בשל קביעתי כי החלופה שהוצעה לא מתאימה ומשלא הוצעה חלופה אחרת, לא ראיתי טעם להורות לשירות המבחן לערוך תסקירי מעצר בעניין המשיבים. עוד שקלתי אפשרות של מעצר המשיבים בפיקוח אלקטרוני בבית האב, אך סבורני כי הפגמים בחלופה עליהם הצבעתי לא מאפשרים להסתפק גם בחלופה זו.

10. עוד אציין, כי לא מצאתי טעמים המצדיקים אבחנה בין שני המשיבים. הגם שמשיב 2 צעיר יותר ואין לחובתו הרשעות פליליות קודמות, חלקו באירוע משמעותי ולא התרשמתי שמסוכנותו פחותה משמעותית מזו של משיב 1 באופן המצדיק שחרורו לחלופה שהוצעה שעל הבעייתיות שבה עמדתי לעיל.

11. סוף דבר, בהעדר חלופה הולמת אין לי אלא להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים. עם זאת, ככל שיהיה בכוחם של המשיבים להציע חלופות מרוחקות בפיקוח ראוי, יוכלו לעתור לעיון חוזר מבלי להצביע על שינוי נסיבות אחר או על חלוף זמן ניכר.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.